

Ägande av skogsmark

Kvalitetsrapport

Innehållsförteckning

1	Kontaktuppgifter.....	4
1.1	Organisation	4
1.2	Organisationsenhet.....	4
1.3	Kontaktpersonens namn.....	4
1.4	Kontaktpersonens funktion	4
1.5	Kontaktpunktens adress	4
1.6	Kontaktpunktens e-postadress	4
1.7	Kontaktpunktens telefonnummer	4
1.8	Kontaktpunktens faxnummer	4
2	Uppdatering av metadata	4
2.1	Senaste intyg för metadata	4
2.2	Senaste sändning av metadata	4
2.3	Senaste uppdatering av metadata.....	5
3	Beskrivning av statistiken	5
3.1	Allmän beskrivning.....	5
3.2	Klassificeringar	5
3.3	Sektorstäckning	6
3.4	Statistiska begrepp och definitioner.....	6
3.5	Statistisk enhet.....	10
3.6	Statistisk population.....	10
3.7	Referensområde	10
3.8	Tidstäckning.....	10
3.9	Basperiod	10
4	Måttenhet	10
5	Referensperiod.....	10
6	Befogenheter.....	11
6.1	Lagstiftning och andra överenskommelser.....	12
6.2	Datautbyte.....	12
7	Insynsskydd för statistiska uppgifter	12
7.1	Sekretess – principer	12
7.2	Sekretess – behandling av uppgifter	12
8	Principer för offentliggörande.....	13
8.1	Tidsplan för offentliggörande.....	13
8.2	Tillgång till tidsplanen för offentliggörande.....	13
9	Distributionsfrekvens	13

Kvalitetsrapport

10	Tillgänglighet och tydlighet	13
10.1	Pressmeddelande (Statistikpublicering)	13
10.2	Publikationer (omfattande/övriga)	13
10.3	Webbdatabas	14
10.4	Annan datadistribution	14
10.5	Metoddokumentation.....	14
10.6	Kvalitetsdokumentation	14
11	Kvalitetsstyrning	14
11.1	Kvalitetssäkring.....	14
11.2	Kvalitetsbedömning.....	14
12	Relevans.....	14
12.1	Användarnas behov	15
12.2	Andelen nöjda användare	15
12.3	Fullständighet.....	15
13	Noggrannhet och tillförlitlighet.....	15
13.1	Övergripande noggrannhet och tillförlitlighet	15
13.2	Urvalsfel	17
13.3	Övriga felkällor.....	17
13.3.1	Täckningsfel	17
13.3.2	Mätfel.....	17
13.3.3	Bortfallsfel	17
13.3.4	Bearbetningsfel.....	17
13.3.5	Modellantagandefel	17
14	Aktualitet och punktlighet	17
14.1	Aktualitet.....	17
14.2	Punktlighet	17
15	Samanvändbarhet och jämförbarhet.....	18
15.1	Jämförbarhet – geografisk	18
15.2	Jämförbarhet – över tid.....	18
15.3	Samanvändbarhet – mellan statistikområden.....	18
15.3.1	Samanvändbarhet – statistik på årsbasis och för kortare perioder.....	19
15.3.2	Samanvändbarhet – nationalräkenskaper	19
15.4	Samanvändbarhet – intern.....	19
16	Kostnader och belastning på uppgiftslämnarna.....	19
17	Statistikprocess.....	19
17.1	Källdata	19

Kvalitetsrapport

17.2	Frekvens för uppgiftsinsamling.....	19
17.3	Metod för uppgiftsinsamling	19
17.4	Datavalidering.....	20
17.5	Behandling av uppgifter	20
17.6	Säsongrensning	20
18	Anmärkningar.....	20

Kvalitetsrapport

1 Kontaktuppgifter

1.1 Organisation

Naturresursinstitutet

1.2 Organisationsenhet

Statistiktjänst

1.3 Kontaktpersonens namn

Jukka Torvelainen

1.4 Kontaktpersonens funktion

Överaktuarie

1.5 Kontaktpunktens adress

Naturresursinstitutet

Statistiktjänst

PB 2

00791 Helsingfors

1.6 Kontaktpunktens e-postadress

tietopalvelu@luke.fi

1.7 Kontaktpunktens telefonnummer

+358 29 532 6000

1.8 Kontaktpunktens faxnummer

+358 29 532 6101

2 Uppdatering av metadata

2.1 Senaste intyg för metadata

1.7.2022

2.2 Senaste sändning av metadata

1.7.2022

2.3 Senaste uppdatering av metadata

1.7.2022

3 Beskrivning av statistiken

3.1 Allmän beskrivning

I statistiken presenteras uppgifter om antalet skogsbruksenheter och skogsfastighetshelheter som ägs av enskilda skogsägare och andra sammanslutningar samt om skogsmarkens arealer.

3.2 Klassificeringar

Skogsfastighetshelhet avser en eller flera samma ägares samlade innehav av skogsfastigheter i Finland. Statistiken presenteras för fastighetshelheter med en areal på minst en skogshektar till 2013. Från och med 2013 är uppgifter även tillgängliga för helheter på mindre än en hektar.

Till skogsfastigheter räknas alla gårdsbruksenheter i Skatteförvaltningens register som även har skog. Med gårdsbruksenhet avses en självständig ekonomisk enhet vid vilken det bedrivs jord- eller skogsbruk. Största delen av gårdsbruksenheterna i beskattningen är renodlade skogsfastigheter utan något jordbruk. En skogsfastighet (gårdsbruksenhet) kan bestå av flera fastigheter och/eller outbrutna områden med skogsmark.

Till skogsmark hänförs mark som använts för eller är avsedd att användas för odling av träd och där den årliga tillväxten hos fullslutet trädbestånd som är lämpat för ståndorten i medeltal är minst en kubikmeter stamvirke med bark per hektar under den omloppstid som ger den högsta medelavkastningen.

Skogsfastighetshelheterna klassificeras i statistiken enligt arealen skogsmark. En skogsfastighetshelhet hänförs geografiskt till det storområde (Finlands skogscentrals verksamhetsområde eller landskap) där dess ägare eller den äldre av makarna är fast bosatt.

En skogsbruksenhet utgörs av skogsfastigheter inom en ägares granskningsområde (i en skogsvårdsförenings område till 2013 eller i ett landskaps område från 2013). Skogsfastigheter som

makarna äger var för sig utgör alltid separata skogsbruksenheter. Skogsbruksenheterna hänförs i statistiken till det område i vilket kommunen de är belägna i finns.

Till enskilda skogar räknas skog som 1) ägs av en person ensam eller tillsammans med maka/make, 2) ägs av dödsbo och 3) förvaltas genom en beskattningssammanslutning.

3.3 Sektorstäckning

Statistiken omfattar alla fastigheter med skogsmark, enligt Skatteförvaltningens uppgifter.

3.4 Statistiska begrepp och definitioner

Fastighetsklassifikation

Skogsfastighetshelhet avser en eller flera samma ägares samlade innehav av skogsfastigheter i Finland. Fram till 2013 har en fastighetshelhet minst en hektar skog. Från och med 2013 är uppgifter även tillgängliga för helheter på mindre än en hektar. Om en person äger skogsfastigheter både enskilt och som delägare i ett dödsbo eller en sammanslutning, räknas de som separata skogsfastighetshelheter. En skogsfastighetshelhet kan också innehålla åkermark, tomtmark samt tvinmark och impediment, men i denna statistik upptas endast skogsmarken.

Till skogsfastigheter räknas alla gårdsbruksenheter i Skatteförvaltningens register som även har skog. Med gårdsbruksenhet avses en självständig ekonomisk enhet vid vilken det bedrivs jord- eller skogsbruk (2.2 § i inkomstskattelagen för gårdsbruk, 543/1967). Största delen av gårdsbruksenheterna i beskattningen är renodlade skogsfastigheter utan något jordbruk. En skogsfastighet (gårdsbruksenhet) kan bestå av flera fastigheter och/eller outbrutna områden med skogsmark.

Till skogsmark hänförs mark som använts för eller är avsedd att användas för odling av träd och där den årliga tillväxten hos fullslutet trädbestånd som är lämpat för ståndorten i medeltal är minst en kubikmeter stamvirke med bark per hektar under den omloppstid som ger den högsta medelavkastningen (7 § i värderingslagen, 966/2006).

Skogsfastighetshelheterna klassificeras i statistiken enligt arealen skogsmark.

En skogsfastighetshelhet hänförs i statistiken geografiskt till det Finlands skogscentrals verksamhetsområde eller landskap där helhetens ägare eller den äldre av makarna är fast bosatt. En beskattningssammanslutning eller ett dödsbo hänförs till det område där dess namngivna ombud är bosatt. Uppgifterna om gårdarna för personer som är bosatta utomlands eller vars boningsort är okänd har samlats till en gemensam rad från och med 2010 och fördelats på separata rader från och med 2013. Tidigare räknades uppgifterna om dessa ägares fastigheter endast med i summan för hela landet. Sedan 2013 specificeras även de summauppgifter om spärrmarkerade skogsägare som inte kan fördelas i andra klasser.

En skogsbruksenhet bestod av en ägares skogsfastigheter i en skogsvårdsförenings område till 2013 och av fastigheter i ett landskaps område från 2013. Skogsfastigheter som makarna äger var för sig utgör alltid separata skogsbruksenheter, och därför finns det betydligt fler skogsbruksenheter än skogsfastighetshelheter. Skogsbruksenheterna hänförs geografiskt till den kommun i vilken de är belägna (inte ägarens hemkommun).

Skogsägarklassifikation

Största delen av skogsmarken i Finland ägs av enskilda eller av staten.

Med enskilda skogar avses i denna statistik skog som 1) ägs av en person ensam eller tillsammans med maka/make, 2) ägs av dödsbo (17 § i inkomstskattelagen, 1535/1992) och 3) förvaltas genom en beskattningssammanslutning (4 § i inkomstskattelagen). Ägoförhållanden kan överlappa varandra.

Ägande av en person ensam eller tillsammans med maka/make avser att skogsfastigheten ägs av äkta makar eller sambor, antingen den ena eller båda tillsammans. Skogsfastigheterna bildar då en helhet, såvida inte makarna/samborna har yrkat på särbeskattning, i vilket fall skogsfastigheterna upptas i statistiken var för sig.

En beskattningssammanslutning är ett konsortium som två eller flera personer har bildat för att förvalta och bruka fastigheten. Sammanslutningen är inte en juridisk person och kan därmed inte förvärva egendom i sitt namn. Skogsfastighetshelheten är egendom som tillhör delägarna i sammanslutningen, och deras ägoandelar anges som kvoter. En beskattningssammanslutning kan uppkomma på olika sätt, vanligast är arvsskiftesavtal i ett dödsbo. Beskattningssammanslutningen kan också betecknas enligt dess verksamhet som jordbrukssammanslutning, skogssammanslutning eller fastighetssammanslutning.

Med dödsbo avses kvarlåtenskapen (tillgångarna och skulderna) efter en avliden person. Delägare i dödsboet, tills arvet är skiftat, är den avlidnas arvingar och efterlevande make. Dödsboet upphör oftast när boet skiftas, men om delägarna önskar, kan det förbli oskiftat även under en längre tid. Dödsbon särbeskattas och därför går det inte att få uppgift om antalet dödsbodelägare från Skatteförvaltningen. I statistiken har antalet dödsbodelägare uppskattats enligt Skogsforskningsinstitutets utredning Metsänomistaja 2010 (i genomsnitt 4,0 delägare per dödsbo). Dödsbo hör inte till de juridiska formerna av ägande i Skatteförvaltningens nuvarande register.

En samfällid skog är ett enhetligt skogsområde som hör till delägarnas verkliga fastigheter eller "spökfastigheter" och vars syfte är att bedriva hållbart skogsbruk för delägarnas väl. Avkastningen från en samfällid skog fördelas mellan delägarna i proportioner till innehavet.

I beskattningen avses med samfällida förmåner väglag, fiskelag och skifteslag eller andra med dem jämförbara konsortier. Även samfällida skogar betraktas som samfällida förmåner, men i den här statistiken upptas de separat från de övriga samfällida förmånerna.

Med näringssammanslutning avses här öppna bolag, kommanditbolag och andra näringssammanslutningar som minst två fysiska personer har bildat för att bedriva näringsverksamhet och som är avsedda att verka för delägarnas gemensamma räkning.

Andelslag är en bolagsform som driver ekonomisk verksamhet i syfte att stödja medlemmarnas ekonomi eller näringsutövning så att medlemmarna nyttjar de tjänster som andelslaget tillhandahåller. Antalet medlemmar, antalet andelar och andelskapitalet varierar. I den här statistiken räknas andelsbanker inte till andelslagen.

Aktiebolag är en bolagsform där innehavet är fördelat på överlåtbara andelar (aktier). Ett aktiebolag kan bildas av en eller flera fysiska eller juridiska personer. I den här statistiken upptas aktiebolag inom alla branscher, utom bostadsaktiebolag eller fastighetsaktiebolag.

Med stiftelse förstås här de stiftelser som avses i stiftelselagen och andra stiftelser, med undantag för pensionsstiftelser. En stiftelse är en juridisk person, som bildats av egendom som avskilts för ett visst ändamål. Grundande av en stiftelse kräver tillstånd av patent- och registerstyrelsen. Stiftelsen ska ha stadgar som styr användningen av medlen.

Kyrkan och andra religionssamfund avser den evangelisk-lutherska kyrkan, den ortodoxa kyrkan och andra registrerade religionssamfund.

Kommun, samkommun och landskap avser kommunerna, samkommunerna, landskapet Åland och dess ämbetsverk samt till dessa hörande kommunala affärsverk, Kommunförbundets affärsverk och Ålands affärsverk.

Med staten förstås staten och statliga institutioner, statliga inrättningar med separat förvaltning, och statens affärsverk. Största delen av statens skogsinnehav förvaltas av Forststyrelsen.

Kategorin **Övriga** omfattar alla skogsägare som inte hänförs till de ovan nämnda kategorierna. Sådana är bostadsaktiebolag, partrederier, ömsesidiga fastighetsaktiebolag, andra fastighetsaktiebolag (ej ömsesidiga), andra bolag, ideella föreningar, föreningar som baserar sig på speciallagstiftning, ömsesidiga skadeförsäkringsbolag, skogsvårdsföreningar, andelsbanker, försäkringskassor, arbetslöshetskassor, andra ekonomiska föreningar, andra föreningar, sparbanker, pensionsstiftelser grundade genom stiftelseurkund, arbetspensionskassor, hypoteksföreningar, studentkårer eller

studentnationer, andra offentligrättsliga juridiska personer, innehållningsskyldiga med solidariskt ansvar, konkursbon, andra beskattningseenheter, utländska sammanslutningar, utländska sammanslutningars filialer i Finland och övriga.

3.5 Statistisk enhet

Statistiken upprättas utifrån uppgifter från skatteförvaltningens register. Det är fråga om ett totalmaterial om innehavet och arealerna av fastigheter i hela landet.

3.6 Statistisk population

I statistiken redovisas antal skogsbruksenheter och skogsfastighetshelheter som ägs av enskilda skogsägare och andra sammanslutningar samt skogsmarkens arealer.

Statistiken framställs på basis av skatteförvaltningens register över skogsinnehav. Skatteförvaltningen är myndigheten som har ett totalmaterial om innehavet och arealerna av fastigheter i hela landet.

3.7 Referensområde

Regionenheten i statistiken är numera landskap; uppgifterna tas också fram för hela landet.

3.8 Tidstäckning

Uppgifterna om skogsfastighetshelheter som ägs av enskilda börjar från 2006 och om alla ägarformer från 2010. Uppgifterna om antalet och arealerna av enskilda skogsbruksenheter börjar från 2009. Till följd av en ändring i beräkningsmetoden bryts tidsserierna 2013.

3.9 Basperiod

Statistiken är inte en indexstatistik.

4 Måttenhet

Skogsmarksarealerna presenteras i hektar och ägorna presenteras som antal (stycken).

5 Referensperiod

Kalenderår.

6 Befogenheter

Naturresursinstitutets uppgifter fastställs i lagen om Naturresursinstitutet (561/2014) och lagen om livsmedels- och naturresursstatistik (562/2014). Enligt lagen om livsmedels- och naturresursstatistik är det Naturresursinstitutets uppgift att framställa och publicera statistik som gäller

- 1) jordbrukets struktur, produktionsmetoder och produktionsinsatser, odling av åkergrödor, trädgårdsodling och husdjursproduktion, produktionens konsekvenser för miljön samt jordbruksprodukternas priser,
- 2) ekonomiskt tillvaratagande av skog, verksamheten på virkesmarknaden, skogsvård och skogsskydd,
- 3) fiske, vattenbruk, fiskerihushållning och fiskeriproduktmarknaden,
- 4) livsmedelssäkerhet.

Enligt lagen har Naturresursinstitutet omfattande rättigheter att samla in uppgifter om jordbruk och trädgårdsodling, fiske och vattenbruk, förädling av och handel med jordbruks- eller fiskeriprodukter samt skogsbruk, trädförädling och virkeshandel.

I statistiklagen (statistiklag 280/2004, ändrad 361/2013) föreskrivs om bland annat insamling av uppgifter, bearbetning av uppgifter och utlämnande av uppgifter. På bearbetning av uppgifter vid framställning av statistik tillämpas utöver statistiklagen även personuppgiftslagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Ett centralt styrdokument för verksamheten är det fleråriga statistikprogram som antas av Europaparlamentet och rådet och som utgör grunden för de årliga arbetsprogram som kommissionen lägger fram. Om de statistikuppställningar som omfattas av det statistiska programmet föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 322/97.

De nationella statistiska organen och EU:s statistikkontor Eurostat ska då de framställer statistik enligt statistikprogrammet rätta sig efter unionens statistiklagstiftning. Unionsbestämmelserna ska ges företräde i

förhållande till den nationella statistiklagen; i praktiken överensstämmer statistiklagen i Finland med dem.

6.1 Lagstiftning och andra överenskommelser

Upprättandet av statistiken baserar sig på lagen om Naturresursinstitutet (561/2014), lagen om livsmedels- och naturresursstatistik (562/2014) och statistiklagen (280/2004).

6.2 Datautbyte

De preliminära och de slutliga uppgifterna om statistiken över rotprisinkomster publiceras årligen på Naturresursinstitutets webbplats. På webbplatsen finns ingångssidan till statistiken samt meddelanden, nyheter och blogginlägg om statistiken. Underlagstabellerna för statistiken är tillgängliga via Naturresursinstitutets statistikdatabas.

7 Insynsskydd för statistiska uppgifter

7.1 Sekretess – principer

Dataskydd är en grundläggande princip inom statistikverksamheten. Naturresursinstitutet har förbundit sig att iaktta dataskydd, och genom dataskyddet säkerställs att uppgifterna inlämnade av uppgiftslämnare behandlas konfidentiellt. Uppgifter på objektsnivå är sekretessbelagda, och de lämnas aldrig ut för administrativt beslutsfattande, undersökningar, tillsyn, rättegångar eller motsvarande ändamål.

7.2 Sekretess – behandling av uppgifter

Integriteten av data som insamlats för statistiska ändamål garanteras i enlighet med statistiklagen (280/2004), personuppgiftslagen (532/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt europeiska dataskyddsförordningen ((EU) 2016/679). Dataunderlaget är skyddat under alla led av behandlingen med lämpliga fysiska och tekniska metoder. Personalen har åtkomst endast till de uppgifter som är nödvändiga för deras arbetsuppgifter. Utomstående har inte tillträde till lokaler där mikrodata behandlas. Medarbetarna har undertecknat sekretessavtal vid anställning. Uppsåttligt brott mot bestämmelserna om dataskydd är en straffbar gärning.

8 Principer för offentliggörande

Naturresursinstitutet publicerar statistik på vardagar klockan 9.00 på sin webbplats. Uppgifterna är offentliga när de har uppdaterats på webbplatsen.

8.1 Tidsplan för offentliggörande

Tidpunkten för offentliggörande av statistik fastställs i samband med verksamhetsplaneringen på hösten. Statistikkalendariet för följande år delges användarna i slutet av året. Tidpunkterna för offentliggörandet av statistikresultat anges först med en veckas noggrannhet, och publiceringsdatum meddelas två månader före offentliggörandet. Kalendariet innehåller också direkta länkar till redan offentliggjorda statistikresultat och statistikpublikationer.

8.2 Tillgång till tidsplanen för offentliggörande

[Statistikkalendarium | Naturresursinstitutet](#)

9 Distributionsfrekvens

Årligen.

10 Tillgänglighet och tydlighet

10.1 Pressmeddelande (Statistikpublicering)

Statistiken offentliggörs om möjligt årligen. På grund av problem med beräkningarna gäller de senaste uppgifterna 2016.

10.2 Publikationer (omfattande/övriga)

Skogsstatistisk årsbok till och med 2014. Åren 2018–2020 Suomen Metsätilastot, vars namn ändrades till Metsätilastollinen vuosikirja 2021.

[Metsätilastollinen vuosikirja | Luonnonvarakeskus \(luke.fi\)](#)

Skogsforskningsinstitutets Skogsstatistisk årsbok innehöll fram till 2009 en tabell över enskilda skogsbruksenheter per storleksklass; tabellen byggde på Skattestyrelsens statistik över skyldigheten att betala skogsvårdsavgift.

Kvalitetsrapport

10.3 Webbdatas

[PxWeb - Ägande av skogsmark](#)

10.4 Annan datadistribution

-

10.5 Metoddokumentation

-

10.6 Kvalitetsdokumentation

-

11 Kvalitetsstyrning

11.1 Kvalitetssäkring

Naturresursinstitutet framställer statistik i enlighet med Riktlinjerna för europeisk statistik (Code of Practice, CoP) och ramarna för kvalitetssäkring (Quality Assurance Framework, QAF) som utgår från riktlinjerna. Riktlinjerna gäller statistikmyndighetens oberoende och åligganden samt kvaliteten på processerna och de data som publiceras. Principerna överensstämmer med och kompletterar principer för officiell statistik som tagits fram av FN:s statistikkommision. Likaså överensstämmer kvalitetskriterierna för Finlands officiella statistik med Riktlinjerna för europeisk statistik. Principerna överensstämmer också med principerna för den europeiska modellen för kvalitetsutmärkelse (EFQM).

11.2 Kvalitetsbedömning

Vid statistikberäkningarna jämförs värdena i statistiken med tidigare uppgifter.

12 Relevans

Av användarna av statistiken samlas respons i anslutning till möten som handlar om omarbetning av statistiken, samt vid skriftlig begäran om kommentarer. Användare lämnar också respons genom direkt kontakt. Den mottagna responsen följs upp och beaktas vid utvecklingen av statistiken.

12.1 Användarnas behov

Syftet med statistiken är att ge en aktuell bild av skogsägandet och dess utveckling samt möjliggöra analyser av policyer som påverkar skogsägandet. En fördel med den samlade statistiken är att den ger en överblick över alla skogsägarkategorier och deras utveckling samtidigt. På så sätt kan man upptäcka förflyttningar både mellan och inom kategorierna.

12.2 Andelen nöjda användare

Användarrespons samlas in särskilt i samband med reformen av statistikuppställningarna. Användare lämnar också respons genom direkt kontakt. I samband med uppdateringen av Naturresursinstitutets statistikprogram gjorde vi dessutom en kartläggning av statistikanvändarnas önskemål inför utvecklingen av statistikuppställningarna under hösten 2021 och början av 2022. Den mottagna responsen följs upp och beaktas vid utvecklingen av statistiken.

12.3 Fullständighet

-

13 Noggrannhet och tillförlitlighet

13.1 Övergripande noggrannhet och tillförlitlighet

Skatteförvaltningens markuppgifter utgår från skatteklassificeringarna för mark som genomfördes med en omloppstid på flera årtionden och upphörde på 1990-talet. Därför är arealerna av skogsmark i den här statistiken underskattningar jämfört med den verkliga skogsmarksarealen i dag. Enligt Skatteförvaltningens uppgifter var den totala arealen skogsmark 17,8 miljoner hektar vid utgången av 2016. Det var 2,5 miljoner hektar mindre än den senast uppmätta skogsmarksarealen på 20,3 miljoner hektar enligt den elfte riksskogstaxeringen.

Antalet samfällda skogar och en del arealer av skogsmark har rättats i statistiken, då en del samfällda förmåner (t.ex. fiskelag och tillandningsområden, kod 50) har felaktigt hänförts till samfällda skogar. Enligt Lantmäteriverkets datasammanställning om samfällda skogar hör de minsta

samfällda skogarna till skogsmarkens storlekskategori 10–20 hektar; därmed har de samfällda skogar som är mindre än tio hektar enligt Skatteförvaltningens uppgifter ändrats till samfällda förmåner. Därför är små fel möjliga i antalen samfällda skogar och arealen skogsmark.

Enligt uppföljningen av åren 2006–2013 hade statens innehav av skogsmark enligt Skatteförvaltningens register både ökat och minskat, trots att motsvarande ändringar inte hade skett i verkligheten. Därför har statistiken tillsvidare inte lämpat sig för en exakt uppföljning av ändringarna av arealerna i statens skogsinnehav. Den ovan nämnda variationen har påverkat statens relativa andel av den totala skogsmarksarealen i storleksordningen av en procentenhet. En motsvarande inkonsekvens över tid har inte setts hos de övriga skogsägarkategorierna.

Det har inte varit möjligt att räkna ut antalet dödsbodelägare utifrån skatteförvaltningens data, utan beräkningarna har gjorts utifrån studien Suomalainen metsänomistaja 2010. Dessutom bör det konstateras att en skogsägare kan äga skog både som en enskild skogsägare och som delägare i en sammanslutning eller ett dödsbo. Det har inte varit möjligt att rensa dessa överlappningar från det totala antalet skogsägare.

Fram till statistikåret 2013 tog Skatteförvaltningen fram värdena för statistiken. År 2019 övertogs statistikföringen av Naturresursinstitutet, där resultaten sedan 2013 har räknats ut utifrån Skatteförvaltningens enhetsmaterial. I samband med detta preciserades statistikföringen och då blev det ett avbrott i tidsserierna. Statistiken över hela landet 2013 är tillgänglig både i den tidigare formen (tabell enligt skogscentral) och i den nya formen (tabell enligt landskap).

Statistiken över skogsbruksenheter har sammanställts utifrån var en skog är belägen (i en skogsvårdsförenings område eller i ett landskaps område). Därför statistikförs en ägares fastigheter som är belägna på två eller flera olika områden som separata fastigheter. Fastigheter som makar äger separat är också separata enheter. Därför underskattar statistiken över skogsbruksenheter särskilt antalet stora fastigheter och överskattar antalet fastigheter i små storleksklasser. Totalt sett är antalet skogsbruksenheter betydligt större än antalet

skogsfastighetshelheter. En annan stor skillnad är att skogsbruksenheter hänförs till områden enligt den kommun där enheten är belägen.

13.2 Urvalsfel

-

13.3 Övriga felkällor

13.3.1 Täckningsfel

-

13.3.2 Mätfel

-

13.3.3 Bortfallsfel

-

13.3.4 Bearbetningsfel

-

13.3.5 Modellantagandefel

-

14 Aktualitet och punktlighet

14.1 Aktualitet

Beskattningen slutförs i november året efter det statistikförda året, och denna statistik offentliggörs om möjligt i januari därpå. Fördröjningen mellan utgången av skatteåret och offentliggörandet av statistiken är cirka 13 månader.

Statistiken över skogsfastighetshelheter beskriver läget vid utgången av det statistikförda året. Statistiken över skogsbruksenheter enligt skogscentral beskriver läget i början av året och statistiken enligt landskap slutet av året.

14.2 Punktlighet

På grund av problem med beräkningarna har det inte varit möjligt att offentliggöra statistiken efter statistikåret 2016.

15 Samanvändbarhet och jämförbarhet

15.1 Jämförbarhet – geografisk

Uppgifterna är jämförbara mellan de nationella regioner som ingår i statistiken, men områdesindelningen har ändrats under den tid som statistiken framställts. Fram till 2013 byggde regionindelningen på skogscentralsområden (14 områden år 2013). Från och med 2013 redovisas uppgifterna enligt landskap. Uppgifterna per region är inte jämförbara före och efter ändringarna.

15.2 Jämförbarhet – över tid

Statistiken är jämförbar över tid, med undantag för uppgifterna om statens skogsinnehav som innehåller viss inexakthet från år till år. Till följd av en ändring i beräkningsmetoden bryts tidsserierna 2013.

15.3 Samanvändbarhet – mellan statistikområden

Arealuppgifterna om statens skogsmarker avviker betydligt från de Naturresursinstitutets uppgifter om skogsmarksarealerna per ägarkategori, vilka bygger på riksskogstaxeringarna. En bidragande orsak till detta är att Skatteförvaltningens markuppgifter utgår från skatteklassificeringarna för mark som genomfördes med en omloppstid på flera årtionden och upphörde på 1990-talet, medan Naturresursinstitutets inventeringsuppgifter bygger på nya terrängmätningar. Efter skatteklassificeringen har till exempel dikning av torrmarker ökat skogsmarksarealen.

Skogsmarksarealerna i den här statistiken är underskattningar jämfört med den verkliga skogsmarksarealen i dag. Enligt Skatteförvaltningens uppgifter var den totala arealen skogsmark 17,8 miljoner hektar vid utgången av 2016. Det var 2,5 miljoner hektar mindre än den senast uppmätta skogsmarksarealen på 20,3 miljoner hektar enligt den elfte riksskogstaxeringen. Arealen av enskilda skogar var 10,6 miljoner hektar enligt Skatteförvaltningens uppgifter och 12,2 miljoner hektar enligt de senaste inventeringarna.

Skatteförvaltningens data är dock de noggrannaste uppgifterna om ägande av skogsmark med en så här detaljerad ägarklassificering.

15.3.1 Samanvändbarhet – statistik på årsbasis och för kortare perioder

Ingår i de statistikuppställningar som publiceras för kortare perioder (t.ex. månadsstatistik) och på årsbasis.

15.3.2 Samanvändbarhet – nationalräkenskaper

-

15.4 Samanvändbarhet – intern

Finlands skogscentral offentliggör också statistik över skogsägande. Skogscentralens statistikprodukt bygger på Lantmäteriverkets fastighetsdatasystem och Skogscentralens data uppdateras när de underliggande data uppdateras. De här uppgifterna kan avvika från de uppgifter som Naturresursinstitutet offentliggör. Avvikelserna beror bland annat på skillnader i populationerna och källdata i analyserna. Dessutom kan perspektivet i analyserna variera.

16 Kostnader och belastning på uppgiftslämnarna

Dataunderlag som bygger på register ger inte upphov till någon belastning på uppgiftslämnarna.

17 Statistikprocess

17.1 Källdata

Statistiken framställs av Skatteförvaltningens enhetsdata.

17.2 Frekvens för uppgiftsinsamling

Årligen.

17.3 Metod för uppgiftsinsamling

Statistiken över ägande av skogsmark framställs av riksomfattande registerdata utan urval.

För denna statistik har skogsfastighetshelheterna bildats utifrån Skatteförvaltningens material.

Till 2013 byggde statistiken över skogsbruksenheter på de kalkyler som Skatteförvaltningen hade gjort för att följa upp skyldigheten att betala en skogsvårdsavgift. Den årliga skogsvårdsavgiften fastställs enligt lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998) och i landskapet Åland enligt landskapslagen om Ålands skogsvårdsförening (Ålands författningssamling 51/2001). Från och med statistikföringsåret 2013 har skogsbruksenheterna bildats utifrån Skatteförvaltningens material enligt landskap.

17.4 Datavalidering

De uppgifter som räknats fram jämförs med tidigare värden.

17.5 Behandling av uppgifter

Statistiken framställs av Skatteförvaltningens enhetsdata enligt definitionerna i statistiken.

17.6 Säsongrensning

-

18 Anmärkningar

-